



Folketingets Social- og Indenrigsudvalg

Holmens Kanal 22
1060 København K
Telefon 72 28 24 00

Sagsnr.
2018 - 214

Doknr.
18968

Dato
14-11-2019

Folketingets Social- og Indenrigsudvalg har d. 21. oktober 2019 stillet følgende spørgsmål nr. 48 (alm. del) til social- og indenrigsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karina Adsbøl (DF).

Spørgsmål nr. 48:

”Vil ministeren kommentere henvendelsen omdelt som SOU alm. del – bilag 27 (fortroligt bilag), som omhandler tvangsfjernelse af børn og døgninstitutioners kompetencer, og vil ministeren i forlængelse heraf oplyse, om hun er bekendt med problemstillingen i den omtalte kommune og i fald redegøre for hvilke initiativer, ministeren agter at tage?”

Svar:

Jeg er ikke bekendt med den omtalte kommunes anbringelsespraksis eller den konkrete døgninstitution, men overordnet set mener jeg, at der skal sættes ind med den rette hjælp så tidligt som muligt, så alle børn og unge får de bedste chancer for en trykbarndom og gode fremtidsudsigter. I nogle tilfælde vil den rette indsats være en anbringelse uden for hjemmet på et tidligere tidspunkt, så problemerne ikke vokser sig så store, at barnet risikerer at blive skadet for livet.

Jeg kan desuden oplyse om, at kommunerne efter servicelovens § 146 har en tilsynsforpligtelse med alle børn og unge samt vordende forældre i kommunen, så der kan sættes ind så tidligt så muligt med hjælp til udsatte børn og unge. Støtte efter serviceloven skal ydes på baggrund af en konkret vurdering af barnets, den unges og/eller familiens behov.

I forbindelse med afdækningen af barnet eller den unges behov for særlig støtte i den børnefaglige undersøgelse efter servicelovens § 50 kan kommunen vælge at foretage en psykologisk undersøgelse af forældrenes kompetencer. Dette kan fx være med hensigt på at afdække, hvorvidt forældrene kan varetage barnets behov for støtte, evt. med støtte til forældrene, hjælp i hjemmet eller lignende. Jeg kan i den forbindelse oplyse, at Socialstyrelsen sammen med en række fagfolk og praktikere på området pt. er ved at revidere de nationale retningslinjer for forældrekompetencevurderinger fra 2011, så de er opdateret ift. nyeste viden på området og erfaringer fra praksis. Det skal sikre en bedre kvalitet i de psykologiske undersøgelser af forældrene.

Kommunen skal endvidere løbende følge op på, om behovet for støtte ændrer sig og i den forbindelse også revurdere handleplanen efter servicelovens § 140 for barnet eller den unge.

Den børnefaglige undersøgelse kan påklages til Ankestyrelsen, ligesom en afgørelse om anbringelse uden samtykke truffet af børn og unge-udvalget og kommunens valg af



anbringelsessted kan påklages til Ankestyrelsen og herefter indbringes for domstolene. Derudover kan enhver henvende sig til Ankestyrelsen i de tilfælde, hvor man som borger har underrettet kommunen om et barn eller en ung, men har indtryk af, at kommunen undlader at iværksætte foranstaltninger eller give barnet eller den unge tilstrækkelig hjælp. Ankestyrelsen har herefter mulighed for at gå ind i sagen, jf. servicelovens § 65. For så vidt angår fejl i sagsbehandlingen, så skal klager over kommunens sagsbehandling eller en specifik sagsbehandler rettes til kommunens borgmester.

Opsummerende bekræfter det fremstillede sagsforløb mig i, at vi som samfund har en pligt over for anbragte børn og unge til at sørge for, at anbringelsesstederne og sagsbehandlingen er så god som overhovedet mulig.

Jeg mener ikke, at vi som samfund har formået at give anbragte børn en tryk barndom med lige muligheder for udvikling og trivsel. Fremtidsudsigterne for børn, der anbringes uden for hjemmet, er nedslående. Færre får en uddannelse, flere får en psykisk lidelse, og flere forsøger at tage deres eget liv. Derfor er der behov for at se på, hvordan anbringelsesområdet kan styrkes, så børn, der starter skævt i livet, ikke er determineret til et liv som udsatte voksne.

Jeg vil derfor med tæt inddragelse af eksperter såvel som kommuner, praktikere, organisationer og de anbragte børn belyse udfordringerne på området med henblik på at igangsætte et større udredningsarbejde. Der er blandt andet behov for at sikre, at vi får sat langt tidligere ind, at anbragte børn og unge får mere ro og stabilitet og at der stilles større krav til kvaliteten på anbringelsesstederne. Det er et meget omfattende, men helt nødvendigt arbejde, hvis vi for alvor skal tage livtag med udfordringerne på området.

Med venlig hilsen
Astrid Krag